

Hey - jeg er til

Tekst Aimée | Foto Frank

”Jeg tændte øjeblikkeligt, når han bandt mig til sengen, blindfoldede mig og gav mig nogle små smæk i den bare og jeg ønskede hele tiden, at han ville gå længere og længere ud over kanten”

Faktisk kan jeg ikke huske, hvornår jeg begyndte at have fantasier om sadomasochisme, men jeg tror det startede med mit tidligere forhold til en mand, der absolut ikke kunne se det frække i den form for leg, og her mente han den hårde SM.

Jeg tændte øjeblikkeligt, når han bandt mig til sengen, blindfoldede mig og gav mig nogle små smæk i den bare, og jeg ønskede hele tiden, at han ville gå længere, men han holdt fast ved blid dominans som krydderi til missionæren - en kombination, jeg kom til at kende ud og ind igennem 11 år. Ikke at det som sådan var kedeligt, men jeg længtes efter mere kontant afregning - jeg fik den dog aldrig, og jeg turde heller ikke bede om den.

På daværende tidspunkt var der ikke så meget offentlig omtale af SM i medierne, som der er i dag, så det var begrænset, hvor meget oplysning, der var at hente. Adgang til internet havde vi heller ikke, så jeg fandt aldrig det rette tidspunkt, hvor jeg kunne tage mod til mig og prikke lidt til ham om emnet. Tiden gik, og vi begav os i hver sin retning, både fysisk og mentalt.

Vi endte med at flytte fra hinanden, og i den periode, der gik fra jeg blev single og indtil jeg fandt min nuværende partner, var mine tanker omkring SM lige så stille forsvundet. Jeg havde nok at gøre med at finde mig selv

igen, og sex var nærmest en by i Rusland.

En spæd begyndelse

En aften mødte jeg så denne her store, brede fyr, som viste sig at være ligeså sød og rar, som dagen var lang, og vi indledte efter en tid et forhold.

Med sin ydre fremtoning hidkaldte han min masochistiske side, og hans tonefald, kropssprog og formuleringer fortalte mig, at han måtte gemme på en sadist i sin sjæl - måske endda uden at vide det selv; men undersøges, det skulle det, men hvordan?

At fortælle partneren

Jeg havde længe samlet mod til mig, for at udføre mit stuntnummer, og der gik rent faktisk fire år, før jeg turde snige mig ind på ham med listesko. Forsigtigt viste jeg ham i starten hjemmesider, som omhandlede den lidt hårdere seksuelle leg. Jeg granskede nøje hans ansigtsudtryk for hvert billede, der tonede frem på skærmen og prøvede at pejle mig ind på hans reaktioner. Var de positive eller negative, og turde jeg begive mig videre? Han kiggede med og virkede måske interesseret nok, men min fornemmelse var samtidig, at han skulle have tid til at tygge det hele igennem. Så jeg lod ham være overladt til sig selv, en masse informative hjemmesider, billeder han kunne kigge på og så ellers fred og ro til at summe lidt over alt det nye og den viden, at hans kvinde, som han var vant til at være øm og kærlig overfor, nu pludselig ønskede sig spank, verbal dominans og underkastelse. Når jeg ser tilbage på det i dag, kan jeg godt se, at det må have været noget af en mundfuld for ham, og måske også lidt af et chok at opdage disse sider,

som hans elskede og moren til hans barn besad. Men på intet tidspunkt rynkede han næsen eller kom med negative udbrud, og jeg kunne se på ham, at det havde vakt noget i ham.

Venindens ridepisk

Den håndfaste debut fik vi dog først, efter jeg havde modtaget en ridepisk af min veninde. Hun skulle ikke længere selv bruge den i hestestalden, og da hun kendte til min begejstring for dette redskab, lavede vi en aftale. Hun ville så forære mig torturinstrumentet, og da hun rakte mig pisken borede hendes øjne sig fast til mine og hun sagde så noget, jeg aldrig glemmer: ”Pas på dig selv!”

Hul på bylden

Da min kæreste kom hjem fra jobbet samme dag, har jeg formentlig opført mig anderledes, end sædvanligt, for han spurgte mig relativt hurtigt om, hvor mine tanker lå. Jeg fortalte ham om det besøg, jeg havde haft tidligere på dagen og opdagede, at hans nysgerrighed synligt blev vakt af ordet ”ridepisk.”

Hans ansigtsudtryk ændredes fra at være lettere arbejdsstræt til at virke meget vågen, og nu ville han se det omtalte ”instrument.”

Jeg hentede pisken, han så og følte på den og studerede den meget omhyggeligt. Jeg oplevede i det øjeblik gnisten og lysten i hans øjne til at bruge den, og efter den dag gik det stærkt. Dog ikke hurtigere, end vi begge kunne følge med. Det var jo en fager ny verden, vi netop var trådt ind i, og jeg var nærmest lykkelig.

Nætterne blev nu udfyldt med dybe sam-

smæk

taler om forventninger og lyster til de kommende eksperimenter. Jeg vidste ikke helt hvilket ben jeg skulle stå på, for at gøre ham det så godt som muligt, men underdanigheden og den submissive side i mig blomstrede, bare ved tanken om SM og om ham som min Herre.

Jeg sugede til mig af information via Internettet, og det samme gjorde han. Vi valgte bare at gøre det hver for sig, i stedet for at gøre det sammen. I dag kan jeg se, det var en fejl at skabe den ensomhed, som den manglende kommunikation i de virtuelle studier udgjorde. Når han bevægede sig i en retning, gik jeg i en anden, og det tog et

stykke tid før vi kunne mødes på midten og gå den samme vej.

Usikker

Han lagde en masse frække og dejlige planer, og jeg fulgte med så godt jeg nu formåede, men hele tiden var jeg i tvivl om, om jeg nu gjorde det godt nok.

I dagligdagen fejler min selvtilid absolut intet, men når jeg skulle agere og tale som masochist, uden stor erfaring, blev jeg for usikker.

Jeg havde jo netop læst side op og side ned om etikette, tiltaleformer, påklædning, store og små bogstaver - og jo mere jeg læ-

ste, jo mere forvirret blev jeg.

Nogle ting var mig imod; jeg ville ikke - og vil stadig ikke - være den, der godvilligt følger alle andre i tendenser og modefænomener og fælles korrekt dressur. Jeg havde et stærkt behov for at være mig selv, og for at være masochist på min egen måde, den måde, som jeg befandt mig bedst med. Men udadtil var det jo politisk ukorrekt, og jeg oplevede derfor også at blive forkastet af andre erfarne indenfor miljøet, men jeg stod fast.

Hvad du ønsker...

Vi havde ikke det, der lignede erfaring med

SM i den hårde ende af skalaen, men var nødt til at prøve os frem. Al begyndelse er svær, og nogle seancer kiksede da også for os, men det var lærerigt, og vi kunne tale om tingene.

Han var opsat på at give mig oplevelser og allerhelst skulle de jo klinge med mine egne forventninger, men hvilke forventninger havde jeg egentlig?

Efter alt hvad jeg havde læst, burde jeg jo have nogle formodninger om, hvad der tændte og hvad der ikke gjorde, men eftersom jeg ikke fysisk havde oplevet meget af det, jeg havde læst om, var det som at famle lidt i blinde efter noget at gribe fat i, indtil det var afprøvet. Lysten var tilstede - også til mere avancerede former for SM. Angst kendte jeg intet til, og jeg var villig til at gå hele vejen med denne mand - min Herre.

Jeg lærer stadig

Nu, knapt 2 år efter min debut, er jeg stadig novice, selvom jeg har prøvet så fantastisk meget af. Jeg har fundet grænser, jeg ikke troede jeg ejede, men har også opdaget funklende nye sider af mig selv, lyster jeg ikke drømte om eksisterede i mig, og jeg er så absolut ikke færdig med at eksperimentere.

Som masochist er jeg blevet meget mere selvsikker. Undertiden dukker der alligevel spøgelse frem fra skabet og spiller mig et puds. - Heldigvis, for så bliver jeg vækket lidt til live og må revidere mine holdninger og min formåen, og kan på den måde kun blive bedre og bedre.

Man bliver aldrig færdig med livets studie, men hvad sker der, når man også gerne vil indvie mennesker i omgangskredsen i sit studie?

Jeg er tilhænger af den antagelse, at samtale fremmer forståelsen.

Nogle vælger at være åbne omkring deres seksualitet i forhold til familie, venner og kolleger, mens andre foretrækker at tie.

At fortælle andre

De fleste vil sikkert foretrække det sidste; for hvad kommer det egentlig andre ved?

- Hvilken glæde har de af at vide, at manden elsker at droppe forspillet, køre svinet af i konen og derefter lægge sig til at sove? Eller hvad gavner det dem at vide, at han

tager en buket med hjem efter fyraften for at glæde hende i håb om, at hun bliver så himmelhenrykt glad, at hun senere på aftenen smider kludene for ham og byder sig til? Hvilken glæde har de af at vide, hvordan parret forkæler hinanden og lytter til hinandens behov, og hvilken glæde har de af at vide, at den ene part nyder at underkaste sig den andens luner og måske være fastspændt til en radiator, inden han/hun får enden på komedie?

Arbejdspladsen

Jeg er bestemt ikke parat til, på min arbejdsplads, at blive sat i bås som "hende der er til SM," og jeg gider ikke bruge kræfter på paranoiae tanker om kollegernes

hviske-tisken. Så går der for meget energi fra det professionelle arbejde, jeg udfører. Derfor prioriterer jeg at tie.

En enkelt gang har jeg forsigtigt vovet en sidebemærkning, da min kollega og jeg en aften på jobbet så et program om swingere og SM. Jeg fik sagt noget i retning af, at det var utroligt, de turde stå frem offentligt, hvortil hun svarede, at hun syntes det var utroligt, de i det hele taget kunne gøre det (sagt med et forvrænget ansigtsudtryk) - så var jeg klar over, at jeg ikke skulle sige ret meget mere.

Familien

Hvad angår familien, tror jeg, at de inderst inde godt er klar over, jeg er til noget an-

det eller mere, end bare missionæren. Jeg har altid været en meget livlig pige, med mange jern i ilden, mange gode ideer, og jeg har været på mange sjove eventyr i mit unge liv. Så hvis de en dag skulle opdage noget, ville det måske i sidste ende mest af alt være en lettelse. Om denne lettelse kun er for mig, skal jeg lade være usagt, men noget siger mig, at de ikke vil være synderligt overraskede.

Omverdenens syn på sadomasochisme er stadig forkrøblet. Medierne gør bestemt ikke situationen bedre, eftersom den ene sadistiske voldsdom efter den anden, ruller henover skærmen eller dukker op på forsiderne af landets aviser. Her er ordet "sadistisk" blevet lidt af en massebetegnelse, og det bevirker desværre, at det, for uindviede, får en negativ klang. Det gør det let at mene, at de mennesker som praktiserer SM er syge oveni, og derfor tror jeg netop, at mange SM-udøvere vælger at holde lav profil. De fleste begrænser sig til at dyrke SM, hvor de er sikre på at være omgivet af interessefæller.

Så spørg dog!

Jeg er selv et meget åbent menneske og lægger ikke skjul på meget omkring min seksualitet, men kommer det til min familie og mine kolleger, så er jeg altså mere blufærdig. Jeg har ikke et udtalt behov for, at de skal have kendskab til de remedier vi gemmer i "eventyrkassen," eller hvad vi bruger dem til. Men helt lukket er jeg dog ikke. Vi har ridepiskan placeret bag døren til soveværelset og halsbåndet hænger smukt i lysekronen samme sted; lur mig, om ikke de opdager det på et tidspunkt. Gør de det, vil jeg håbe de stiller spørgsmål, og så vil jeg give dem et ærligt svar, men heller ikke før. Måske blev remedierne ubevidst placeret på disse steder for netop at få klarlagt situationen - men uanset hvad, så er det for mig væsentligt, hvem der starter dialogen, og det er trods alt ikke hver dag, mit soveværelse bliver invaderet af familiemedlemmer og arbejdskolleger.

Vennerne ved det

Med hensyn til vennerne, forholder det sig noget anderledes. Så godt som alle i vores omgangskreds ved, at vi er til avanceret sex - både med hinanden og med andre, og de

er klar over, at vi leger med SM. Her er ingen skjulte dagsordener, men vi er dog alligevel så diskrete og hensynsfulde i en aktiv leg, at der ikke knæles, at ordet "Herre" ikke bliver udtalt, at der ikke bliver uddelt korporlige smæk osv. - men der kan indimellem knibes en brystvorte, hans hånd kan lukke sig fast om min nakke og der kan udveksles blikke, som siger alt. Legen kan sagtens finde sted, selvom der rundt om sofaordet sidder kaffegæster - de ser bare ikke de små tegn, den helt specielle mimik, det flabede smil og de truende øjne, som lynet henover deres hoveder.

Nu er tilfældet sådan, at vi bor i en ikke særligt stor lejlighed, så de hårde quickies eller dask på bryster og bagdel bliver det ikke til med gæster i hjemmet. Alt kan høres med tydelighed, og især, hvis man, som jeg, ikke kan tie stille.

Vi har yderligere et symbolsk halsbånd, som skal bæres i det tilfælde, at det originale ikke er passende til selskabet, og ingen har endnu undret sig over læderkæden med det smukke forsvendede lænkestykke.

Skal dét være kærlighed?

Det er efterhånden længe siden vi indviede vennekredsen i vores leg med sadomasochisme. I begyndelsen stod de meget uforstående overfor en adfærd, de på daværende tidspunkt ikke kunne forbinde med den kærlighed, vi tydeligt viste hinanden. De oplevede det som modsætningsfyldt at "nædgøre" og "slå løs på" den man elsker - og ligefrem nyde det. - Hvordan kan et stykke læder med nitter og ringe omkring halsen, få et menneske til at føle sig underdanig? Hvad føler du, når han slår dig med flad hånd, ridepisk, paletkniv, skindpisk, sætter klemmer i din hud her og der, og når han taler sådan til dig? Hvad gør I så, når ungerne er hjemme? Hvor lang tid har I dyrket det?

Der var en masse gode spørgsmål, og vi besvarede dem på bedste vis, og forsøgte at give de uvidende et så fyldestgørende indblik i vores verden, som vi kunne. Der gik dog en rum tid inden accepten af vores lyster var tilstede. Og egentlig skulle de jo heller ikke acceptere, men blot respektere os for vores valg. Det er vores valg og ikke deres.

Nu er det jo ikke sådan, at vi bare har sagt

tingene direkte "Hey, ved du hvad - vi er altså til SM," men vi har stille og roligt sneget emnet ind i samtaler om alt mellem himmel og jord, og fordi jeg er det åbne og nysgerrige menneske jeg er, så får jeg indimellem drejet snakken ind på seksualitet. Jeg nyder at kunne berige andre med det, jeg ved om emnet og jeg nyder i særdeleshed, hvis jeg kan beriges af andre.

Hjælp hinanden

Min kæreste veninde med ridepiskan, accepterede mig, som jeg var, min person og min lidenskab for spanking, dominans, underkastelse og afmagt. Hun forstår stadig ikke min lyst til smerte, men hun har siden hen selv opdaget, at hun har en dominerende side. Hun er til verbal dominans (det mærkes nu også tydeligt i hendes selskab, skal jeg lige tilføje), og hun vil gerne arbejde videre med den. Vi forsøger at hjælpe hende, så godt vi kan, ved at udveksle gode og dårlige erfaringer. Hun kommer med gode ideer til os - og omvendt.

En anden i vennekredsen, en mand, udviste også velvilje med hensyn til at forstå os, og med ham var det lidt lettere. Han mente selv at have en rem af huden, da han nyder at blive blindfoldet, at blive bundet og at få smæk. Det han var mest i tvivl om, var, om han var sadist eller masochist og efterhånden som tiden gik, og han fik afprøvet lidt, og vi havde fået talt en hel del, nåede han frem til, at han overvejende er masochist.

Mærk verden

Der er mange fordomme om seksualitet, men måske i særdeleshed om SM. Men ved at være åbne og ærlige i vores fremtoning og formidling - og hvis vi forsøger at afmystificere det lidt - så tror jeg, vi er nået et langt stykke i den rigtige retning. Vi kan ikke klare det alene - det afhænger i lige så høj grad af de omgivelser, der skal kunne forstå det vi siger, og her tror jeg, det er vores lod at vejre stemningen i første omgang. Er det familie, kolleger, venner eller one-night-stands, som skal have besked og vil de kunne klare den udfordring, det højst sandsynligt vil være for dem at få sandheden at vide. Kun du selv ved, hvad der føles rigtigt at gøre i en given situation - og man kan tage fejl - men mærk efter, og gør det, du føler er bedst.